

वा प्रत्यर्पणीयमित्यतिस्त्र्युलत्वात् स्रुतिकारैरुपेक्षित-
मित्यस्माद्व्यादानप्रकारवदुवन्नेयं यदि आहकोऽसौ स्वयं
न ददाति तदा स्थापकः प्रत्यनन्तरो वा पूर्वोक्तमार्गेणा-
न्विक्रेत् स्रुतिपदं पूर्वोक्तेन प्रकारेण परिग्रहं साध-
येदित्येतदपि स्रुतिकारैरुपेक्षितं ज्ञातुं शक्यत्वादिति ।
“द्वयोषु निः(नि)क्षेप इवार्पितं द्वयम्” कुमा० ।

निःप्रभ ति० निर्गता प्रभा यस्य “प्रादिभ्यो धातुजस्य वाचो-
त्तरपदलोपः” वार्त्ति० । गतशब्दलोपः वा विसर्गस्य
पत्वम्, १प्रभाशून्ये पक्षे पत्वे निष्प्रभ इत्यपि तत्रार्थे

निःश्रम पु० निर्गतः श्रमात् “निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्याः”
वार्त्ति० निरा० ५त० । १क्रोधे त्रिका० पक्षे शत्वम् ।

निःशलाक ति० निर्गतः शलाकायाः निर्गता शलाका यस्मात्
वा । १निर्जने रक्षसि अमरः । “अरण्ये निःशलाके वा
मन्त्रयेदविभावितः” मनुः वा शत्वम् ।

निःशल्या स्त्री निर्गतं शल्यं यस्याः ५व० । १दन्तीदृशे
राजनि० तस्त्वने हि शीघ्रं शल्यं निर्गच्छति । २शल्य-
वत्प्रतिबन्धकरहिते ति० “निःशल्यसुतृजेयं जीवितम्”
दशकुमा०पक्षे शत्वम् । [२अप्यशून्यमात्रे ति० वा शत्वम्

निःशुक्त पु० निर्गतः शूक्तोऽस्मात् । १सुखशालौ राजनि०

निःशेष ति० निर्गतः शेषो यस्य । समस्ते सकृत् “निःशेष
च्युतचन्दनं स्तनतटं निरुद्वेरागोऽधरः” काव्यप्र० वा
शत्वम् । निःशेष तत्रार्थे [पक्षे शत्वम् ।

निःशोध्य ति० निर्गतं शोध्यस्मात् । निर्मले ऋष्टे अमरः ।

निःश्रयणी स्त्री निश्चितं श्रयतेऽनया त्रि-करणे ल्युट्
ङीप् । काष्ठमयसोपाने श्रद्धरत्ना० वा शत्वम् ।

निःश्रि-इनि ङीप् । निःश्रयणीत्ययत्न शब्दर० ।

निःश्रेणि स्त्री निश्चिता श्रेणिरत्न । काष्ठसोपाने अमरः ।
वा शत्वम् । “चक्रे त्रिदिवनिःश्रेणिः सरयूरनुया-
यिनाम्” रघुः ।

निःश्रेयस न० नितराम् श्रेयः नि० अच् समा० । १मोक्षे
२मङ्गले ३विज्ञाने ४भक्तौ ५अनुभावे च श्रद्धरत्ना० ।
“पण्डितो ह्यर्थकच्छेषु निःश्रेयसकरं वचः” भा०स०
१६६श्लो० “तपो विद्या च विप्रस्य निःश्रेयसकरं परम्”
मनुः । नितरां श्रेयो यस्मात् अच् समा० । ६शङ्करे
पु० वेदि० वा शत्वम् । निःश्रेयस तत्रार्थे

निःश्र्वास पु० निरे+श्वास-भावे घञ् । प्राणवायोर्नासया
बहिर्निःसरणे “दृषत्कीर्णेषुतस्य निःश्राषोपहतस्य
च” मनुः । वा शत्वम् । निःश्राष तत्रार्थे

निःप्रम अय्य० निर् सम+तिष्ठन्वा०स० सुप्रामा० पत्वम् ।
निन्दायाम् अमरः ।

निःप्रन्धि ति० निष्क्रान्तः सन्धेः सुस्तिष्ठित्वात् निरादिष० सु-
प्रामा० पत्वम् । १प्रन्धिशून्ये २दृष्टे त्रिका० वा पत्वम् ।

निःप्रामन् ति० निष्क्रान्तः साम्नः निरा० सुप्रामा० पत्वम् ।
सामरहिते वा पत्वम् ।

निःसम्प्रात पु० निर्गतः सम्प्रातो यत्र प्रादि० बद्ध० । गमन-
शून्ये १निशीथे त्रिका० वा पत्वम् । २गतिशून्ये च “आका-
शमपि बाण्यौघैर्निःसम्प्रातं विधीयताम्” हरिवं०६६अ० ।

निःसंशय ति० निर्गतः संशयोऽस्मात् प्रा०ब० । सन्देहशून्ये
“कृते निःसंशये पापे न भुञ्जीतातुपस्थितः” प्रा०त० । पक्षे
सत्वम् । निःसन्देहोऽप्यत्र ।

निःसङ्ग ति० निर्गतः सङ्गो यस्मात् प्रा० बद्ध० । सङ्गरहिते
सङ्गश्च क्षेपः फलामिसन्निधौ “निःसङ्गता सुक्तिपदं
यतोनाम्” विष्णुपु० “वेदोक्तमेव कुर्वीषो निःसङ्गोऽ-
र्पितमीश्वरे” मन्व०त० ४त० भाग०११ स्तुतवचनम् ।

निःसरण न० निर्+सृ-भावे ल्युट् । १निर्गमे करणे ल्युट् ।
२दृहादिदृश्वे ३सरणे ४निर्वाणे ५उपाये च हेमच० ।
“दुःखनिःसरणं वेद सर्वज्ञः स सुखी भवेत्” भा०शा०
२१५अ० वा सत्वम् ।

निःसार पु० निर्गतः सारो यस्मात् । १शाखोटकदृशे
(सेखोडा) २श्लोनाकभेदे राजनि० ३साररहिते ति० ।
“मातृष्ये कदलीस्रस्त्रनिःसारे सारमार्गणम्” सु०त०
“जगत् सर्वन्तु निःसारमन्त्रिणं दुःखभाजनम्” का-
लिकापु० २७अ० । ४कदल्यां स्त्री वा सत्वम् ।

निःसारण न० निर्+सृ-णिच् ल्युट् । १बहिष्करणे स्वार्थे
णिच् करणे ल्युट् वा । २दृहादिदृश्वे ३निःसरणे च
शब्दर० वा सत्वम् । [जटाधरः ।

निःसारित ति० निर्+सृ-णिच् कर्मणि क्त । बहिष्कृते

निःसीम(न्) निर्गता सीमा यस्मात् निरादि०बद्ध० । सीमा-
रहिते अवधिशून्ये “निःसीमानन्दमासीदुपनिषदुपमा
तत्परीभूय भूयः” नैष० “अहह स्रुतां निःसीमानश्च-
रितविभूतयः” भार० २०अ०त० ङापु०भावपक्षे नान्तत्वात्
स्त्रियां वा टाप् मनन्तत्वात् न ङीप् इति भेदः । वा सत्वम्

निःस्रिह ति० निर्गतः स्रिहो यस्य प्रादि०बद्ध० । स्रिहशून्ये
स्रिहश्च तैलादिद्रव्यं प्रीतिश्च । “निःस्रिहं कीटस्रि-
तम्” स्रुतिः “ये प्रतिग्रहनिःस्रिहास्ते नराः स्वर्गवा
शामिनः” भा०अ०तु० २३अ० । २अतस्यां स्त्री त्रिका० तस्य